

31 10649 Z
61
NT.
X-12

ENTOMOLOGISCHE BERICHTEN

MAANDBLAD UITGEGEVEN DOOR

DE NEDERLANDSE ENTOMOLOGISCHE VERENIGING

Deel 30

1 april 1970

No. 4

Adres van de Redactie:

B. J. LEMPKE, Oude IJselstraat 12 III, Amsterdam 1010 — Nederland

INHOUD : H. H. Evenhuis : In Memoriam Dr. H. J. de Fluiter (p. 69). — B. Kiauta : Some remarks on the evolution of the centromere, based upon the distribution of centromere types in insects (p. 71). — A. S. Talhouk and M. Soehardjan : Some notes on the bionomics of *Cirrospilus vittatus* (Hym., Chalcidoidea), an important parasite of the apple-leaf miner, *Stigmella malella* (Lep., Stigmellidae) (p. 76). — A. Goutbeek : *Nonagria nexa* Hübner, nieuw voor de Nederlandse fauna (Lep., Noctuidae) (p. 78). — B. J. Lempke : *Trekvlinders* in 1968 (p. 79). — Literatuur (p. 75 en 88 : B. J. Lempke). — Korte mededelingen (p. 87 : J. M. Tilmans Jr. ; p. 88 : Afdeling „Zuid-Holland”, Correctie).

In Memoriam Dr. H. J. de Fluiter

Op 28 januari overleed Dr. HENDRIK JACOB DE FLUITER aan een hartaanval in de leeftijd van bijna 63 jaar. Hoewel zijn gezondheidstoestand in de laatste jaren wel wat te wensen overliet, kwam zijn dood toch onverwacht.

Hij werd in 1907 te Roermond geboren en bracht daar zijn jeugd door. Van jongs af was hij een verwoed vogelliefhebber, doch in latere jaren had vooral de entomologie zijn belangstelling. Dit was stellig mede een gevolg van zijn onderzoek over de appelbloedluis (*Eriosoma lanigerum*). De Stichting Fonds Landbouw-Export Bureau 1916/18 had nl. in 1928 een prijsvraag uitgeschreven met de bedoeling meer over de biologie van dit schadelijke insekt in Nederland te weten te komen. Reeds in 1929 zond DE FLUITER het antwoord in, dat bekrond werd. Daarna bleef hij nog enige tijd aan dit onderwerp doorwerken, eerst in Leiden waar hij zijn studie volbracht had en daarna aan het Laboratorium voor Entomologie te Wageningen als assistent van Prof. Dr. W. K. ROEPKE. Het verdere onderzoek over de appelbloedluis leidde in 1931 tot een uitvoerige publicatie die tevens als proefschrift dienst deed. Daarna deed hij in Wageningen nog onderzoek over de perebloedluis (*Eriosoma lanuginosum*) en over een aantal voor de bosbouw schadelijke insekten waarvan de dennebladwespe (*Diprion pini*) en de grauwe dennesnuitkever (*Brachyderes incanus*) vermeld dienen te worden. De parasieten van deze insekten hadden zijn bijzondere belangstelling.

In 1934 vertrok hij naar Java, waar hij eerst als entomoloog/fytopatholoog aan het Besoekisch Proefstation te Djember werkzaam was. In 1940 werd hij overgeplaatst naar het Proefstation te Malang. In deze tijd werkte hij behalve aan entomologische ook aan mycologische en nematologische problemen van koffie, thee, rubber, tabak en kina. Als krijgsgevangene van de Japanners bracht hij van maart

SMITHSONIAN
INSTITUTION

SMITHSONIAN
OCT 2 1970
LIBRARIE
SEP 16 1970

1942 tot augustus 1945 een moeilijke tijd door in kampen op Java, Malakka en in Thailand. Zelfs in deze periode had de entomologie nog zijn belangstelling, gezien zijn publikatie in *Entomologische Berichten* 12 : 270—275 (1948): „Malaria en malariaoverbrengers in de krijgsgevangenkampen Chungkai en Tamuang (W. Thailand).”

In 1946 repatrieerde hij naar Nederland, waar hij wederom aan het Laboratorium voor Entomologie te Wageningen, maar nu als wetenschappelijk ambtenaar, werd verbonden. Hier verrichtte hij een onderzoek over de zwarte boneluis (*Aphis fabae*). In 1950 volgde zijn benoeming tot hoofd van de Entomologische Afdeling van het kort tevoren opgerichte Instituut voor Plantenziektenkundig Onderzoek te Wageningen. Deze functie bleef hij tot zijn dood toe vervullen. In deze periode deed hij vooral onderzoek over de bladluis *Pentatrachopus fragariae*, een beruchte overbrenger van een aantal virusziekten van de aardbei. Tezamen met de heer F. A. VAN DER MEER ontdekte hij dat de dwergziekte van de framboos wordt overgebracht door de cicade *Macropsis fuscula*. Dit was voor West-Europa het eerste geval van virusoverbrenging door een cicade.

In de laatste tien jaar was hij, tezamen met Prof. Dr. J. DE WILDE, de grote voorvechter van de zgn. geïntegreerde bestrijding van insectenplagen in de meest uitgebreide zin. Hiervoor zette hij zich volledig in. Het bracht hem in contact met allerlei vooraanstaande figuren op dit gebied in binnen- en buitenland en het bezorgde hem een internationale vermaardheid.

Dr. DE FLUITER was een arbeidzaam mens. In tal van verenigingen en commissies bekleedde hij een vooraanstaande functie; in verscheidene trad hij als voorzitter op, o.a. was hij van 1960 tot 1965 voorzitter van de Afdeling Toegepaste Entomologie van onze vereniging. Uiteindelijk hebben zijn drukke werkzaamheden te veel van zijn krachten gevergd.

Vooraf in vroegere jaren was hij een trouw bezoeker van de vergaderingen van de Nederlandse Entomologische Vereniging, waarvan hij sedert 1929 lid was. Vaak deed hij een wetenschappelijke mededeling en ook heeft hij een aantal voordrachten voor de vereniging gehouden.

Mijn eerste kennismaking met Dr. DE FLUITER dateert van de zomervergadering te Ootmarsum in 1947. Ik zou toen juist beginnen met een onderzoek over de appelbloedluis en haar parasiet *Aphelinus mali*. Dr. DE FLUITER heeft mij veel steun bij dit onderzoek gegeven door zijn grote ervaring en kennis op dit gebied. Enkele jaren later, toen hij hoofd van de Entomologische Afdeling van het I.P.O. werd, heb ik als I.P.O.-onderzoeker door een nauwer contact nog meer daarvan kunnen profiteren.

Dr. DE FLUITER was een vriendelijk, opgewekt en behulpzaam mens. Ondanks zijn zeer drukke werkzaamheden vond hij altijd nog tijd om zich te verdiepen in de problemen van de onder zijn leiding werkende onderzoekers. Ieder die bekend is met de grote variatie van entomologische onderwerpen die op het I.P.O. worden bestudeerd, weet welk een omvangrijke taak dit voor hem geweest moet zijn.

Wij zullen deze sympathieke beminnelijke mens zeer missen.